

רחל מרחלת על כל העולם

פרידה

במישפחת

המנהיג

אני זוכרת את החתונה שלהם. מי לא היה שם, ומי לא חגג? שמח? לחתונה היו את כל המר-כיבים של חתונה מוצלחת, ולשי-דוך עצמו. עוד יותר מרכיבים של שידוך מוצלח. גינוסר כולה הוצ-פה באור יקרות כשיפתח אלון, בנו של גארא אלון ז"ל, נשא לאשה את אחת הנשים הכי יפות שאני מכירה, שושנה (שוקה) בראו-נשמיין.

יפתח הוא, ולא רק ביגלל זכות האבות, אחד הבנים היקרים לבית גינוסר. חוץ מזה שכולם אהבו שם את אבא שלו, כולם אהבו את אמו, רות, שהיתה משך שנים רבות מנהלת בית-ההארחה של הקיבוץ. גם את יפתח עצמו אי-אפשר היה שלא לאהוב. לא שהוא היה כל-כך קיבוצניק. הוא היה יותר אמן מרפתן, יותר צייר מפתל, והיו לו כל מיני גזקים כאלה כמו לנסוע ללונדון וללמוד.

שוקה היתה הילדה היפה של שכונת-הגנרלים, צהלה. אבא שלה אמנם לא היה קצין-בכיר, אלא עובד משרד-הביטחון, אך היתה לו עוד סגולה, מילבד בת יפה, שחיבבה את המישפחה על התושבים: הוא היה הגבאי של בית-הכנסת המקומי.

השניים היו יפים בחתונה שלהם. שוקה, חלוצת השיער הצבוע ב-פסיכספ זהרה ממש בשימלה הי לבנה שלה.

יפתח ושוקה ארון ביום החתונה חבל על זוג יפה

אבל עתה, כך לוחשות לי הי ציפורים הקטנות שלי, יש קרע, וקרע כזה עמוק שעומד, ככל הנר-אה להתפוצץ, ולהביא לגירושים בין השניים. היו לי כמה סימונים לכך. שוקה היתה בלונדון תקופה ארוכה בלי יפתח. היא אמנם לא נר-תה שם עם בחורים אחרים, אבל בכל-זאת, השאירה את הבעל ב-בית.

ואם זה לא סימן, אז יש לי סימן אחר בשבילכם. לפני שבועות אחר-דים פתח את תערוכת-הציור-רים הראשונה בחייו, בגלריה 13 וחצי ביפו. כולם היו שם. כל הי חברים של האבא, ביניהם יצחק

רבין, המון חברי-קיבוץ, והמון ידידים צעירים של יפתח. רק אחת בלטה בחסרונה: הרעה שוקה. כששאלתי את יפתח בפתיחה, איפה האשה היפה שלו, הוא השיב לי: "זה סיפור שלא קשור לתע-רוכה. יש בעיות, אבל זה לא קשור לתערוכה."

המצב לעכשיו הוא שיפתח ו-שוקה אמנם נפרדים, אבל נשארו ידידים טובים. הם מופיעים ביחד בכריכת-השחיה בצהלה, כמעט כל שבת עם הבן שלהם, אבל עד כאן. הם שניהם גדולים ומבוגרים. אז אין לי עצות בשבילכם. רק ככה חבל לי. הם היו יפים בחתונה.

מלכת היופי והזמר

הוא עוד לא הספיק להגיע לארץ. וכבר התגלה הקשר הישראלי שלו. הזמר מיספר אחד היום בעולם חוליו איגלרס עומד להיות כגן בחודש הבא, ולשגע את בנות-העשרה הרומנטיות בהופעה אחת. הוא היה כאן לפני שנתיים בבי-קור פרטי, אבל אף אחד לא הכיר אותו. אפילו ירון לונדון, ש-מישהו הציע לו לקחת את חוליו לעלי הכותרת שלו סירב. "חוליו מי?" הוא שאל.

רינה מור מניו יורק

אבל בינתיים עברו הרבה מים גם בירקון וגם במיאמי-ביץ. שם מתגורר חוליו, ברובע האסור לכי גיטה ליהודים וכלבים, וכדי להי-יות בטוחים מופקדים עליו שומר-רים מכל צד. חוליו הפך להכי מפורסם, מכר 70 מיליון תקליטים, והסכים לתת לארץ שלנו עוד שאנס.

חוליו יש ידידה ישראלית. ערנה שנקמן, יורדת הישיבת בני-ירוק כבר 16 שנה, ועוסקת שם בענייני בידור. עדנה היתה זו ששלחה לאחיה, נחמי לאור, את הכסף לפתוח את בית-הקפה אפי-רופו ליד היכל-התרבות. לפני שנתיים ערכה עדנה לכבוד יהו-דים ספרדים מסיבה. המסיבה נע-רה כה כמובן במועדון שהיה אז הכי חשוב בניו-יורק, מועדון 54, ושני אורחיה-הכבוד היו חוליו, בשביל הספרדיות של האורחים, ומי-עולם רינה מור, בשביל הצד היהודי שלהם.

מסתבר שזה די טוב הולך ביחד. חוליו ורינה נפגשו מאז, והרומני-טיקנים שבין הידידים שלהם טר-ענים שגם התפתח לו רומנציק קטן. את חוליו לא הצלחתי לשאול כיוון רינה לא הצלחתי לשאול כיוון ש-היא לא אהבת לענות על רומנים שלה. חוץ מהרומן הנוכחי עם

הכוכב

נפל

במהירות

לא היתה גאה ממני לבשר לכם לפני כמה חודשים על עוד ישראל-ית שהצליחה. אני מתכוונת לדי-לת אל-על הוותיקה, קטי קנדה, שכבשה בסערה את ליבו של הי-שחקן ברי ניומן, שגילה את תפי-קיד פטרוצ'ילי, שאף פעם לא גמר לבנות את הבית שלו.

הייתי גאה כי זה לא היה סתם רומן, אלא עסק רציני. פטרוצ'ילי

קטי קנדה במידורכה השנייה

היה מחור עקשן ונאמן. הוא היה צריך להתגבר על אהבת-מולדת של קטי בדמותו של הצייר 'שימוקון אבישר, ולהתגבר על-כך שקטי בילתה זמן רב עם שימי עון בפאריס, ואת יתר הזמן איתו בארץ.

אבל מי כמוהו שיתייאש? בכל פעם שמשום אל-על כשבתוכו קטי היה נוחת בנמל-התעופה קנדי ב-ניו-יורק, היו יתר הדיילות נוס-עות למלון לקסינגטון באוטובוס אל-על, וקטי נוסעת בלימוזין שחור רה ויפה עם נהג עם כובע וכפפות.

בפני פתיחם כאלה אי-אפשר לעמוד. קטי החליטה לבחור בניו-מן. היא לקחה חופשה של חצי שנה מאל-על, דווקא בתקופה ש-אנשים פחדו לקחת חופש מהמוביל-הלאומי, והודיעה שהיא נוסעת ל-מוד בניו-יורק. הדיווחים שלי היו קצת שונים. הם טענו שהיא רצתה לראות איך זה להיות עם פטרוצ'ילי הרבה זמן ביחד.

או מסתבר שזה לא בדיוק הולך. השבוע ראו המרגלים הפרטיים שלי את קטי בארץ. היא אמנם כבר לא כל-כך גאה כפי שהיא היתה פעם, וכשהיא רואה ידיד ישראלי היא עוברת לצד השני של הרחוב, כדי שלא ישאלו אותה מה עם ניומן, אבל הסטטיסטיקה של היורדים הפסידה אחד: קטי באה כדי להישאר בארץ.

רוב ארץ. הניכרונות שלו מהפעם הקודמת גם הם לא היו מרגיני-לב במיוחד. אני חושבת שהניחוש שלי לא יהיה פרוע מדי אם אומר שחוליו בא בשביל רינה.

במדינה

(המשך מעמוד 43)

נגד קיש נפתח בינתיים תיק מיו-חד ונפרד על החזקת האקדחים העווי.

כאשר נתפס קיש, היו עימו ב-דירה נוסף לסלומון אבו, שני אנ-שים. שכנראה באו לשכנעו לחזור מרצונו לכלא. כאשר פרצה הי-מישטרה נעצרו כל הארבעה, וקיש הודה מייד שהנשק שנמצא בדירה הוא שלו.

אמון כחבר. כאשר הופיע לפני כחודש בפני השופט-המחוזי, חיים שטיינברג, בתל-אביב, הפ-תיע קיש בטענה מקורית. בעזרת סניגורו הממונה, אהוד דגן, סיפר קיש סיפור מעניין. לדבריו פגש בעת בריחתו, בפסג' קולנוע תמר בתל-אביב, את מכרו משכבר הי-ימים, אורי וולף, ואורי הציע לו דירת מחבוא.

קיש ואבו עברו לדירה שהכין להם וולף, ואו בא לשם המיטיב, ומסר לידיו של קיש תיק סגור לשמירה. בין ידידת התיק היה מעיל חורף מקופל. קיש העיד ב-בית-המישפט, כי הוא לא נגע ב-חפצים הללו. הם נשארו במקום בו הניח אותם וולף. כאשר פרצו השוטרים לדירה, במהומה שנוצ-רה, נפל כנראה המעיל מתוך ידי-יות התיק, והעווי שהיה כרוך ב-תוכו נשמט לרצפה. היתה זו הפ-עם הראשונה שראה את הנשק, כך סיפר קיש בקור-ירו בבית-המיש-פט.

כדי להוכיח את גירסתו, ביקש סניגורו מהשופט להזמין כעדי-הגנה שלושה אנשים היושבים ב-כלא-רמלה. את סלומון אבו, ש-היה נוכח בעת שהתיק הובא לדי-רה, את הרצל אביטן, מי שהיה שותפו של אורי וולף לשוד בנק-לאומי ברמת-אביב, ואת השותף השלישי לאותו שוד, אברהם קשא-ני.

לדברי קיש, נודע לו בבית-הסו-הר, כי כאשר וולף בא לדירה עם הנשק חברו קשאני היה עימו כמ-כונית, הוא אמנם לא עלה עם וולף לדירה, אך ראה את התיק שזה נשא עמו.

בדיון שנערך בלישכה, דחה הי-שופט את בקשת הסניגור להזמין את שלושת העדים.

אחרי עדותו של קיש מעל דו-כך-העדים, חזר הסניגור על בקש-תו להזמין את סלומון ואת קשא-ני, הוא ויתר על הרצל אביטן, התובעת, רות דוד, התנגדה להזמנתו של קשאני, כיוון שלדבי-ריה לא היה לו על מה להעיד, והשאירה את הזמנתו של אבו ל-שיקולו של בית-המישפט.

אחרי ההחלטת החלטת השופט להזמין את אבו, שהופיע בבית-המישפט ואישר את כל דבריו של קיש.

בית-המישפט לא התיר את הי-מנתו של קשאני, כיוון שלדעתו עדותו אינה רלוונטית למישפט. שהרי הוא היה במכונית ולא ראה את הפגישה בין קיש וולף לקיש.

נאשם חריט-שכני. המישפט הסתיים, השופט גור על קיש חמט-שנות-מאסר על החזקת הנשק, ו-קבע כי חמש השנים הללו אינן חופפות למאסר-העולם, אותו מר-צה קיש עכשיו, אלא מצטברות עליו.

בפסק-דינו אמר השופט, כי אינו מאמין כלל לגירסתו של קיש, אשר נתפרה והוכנה לצורך המישפט בלבד. "הנאשם הוא חריט-שכני" החמאי לו השופט, "הסניגור עשה ככל יכולתו לשכנע" את בית-המישפט לא שוכנע. סלומון אבו, כונה על-ידי השופט "תוכי" אשר חזר על דיבריו קיש מילה במילה. בית-המישפט גם לא הא-מין, שהסיבה שקיש העלה את גירסתו המדימה רק בבית-המיש-פט, היא שרק אז נודע לו כי וולף הפך ער-מדינה במישפט בנק-לאומי, ואז הבין, כי בעצם היה (המשך בעמוד 53)